

Förord: »Farligt oansvariga» nunnor

I norra Colorado, USA, ligger en kärnvapenbas. Den hade nyligen utrustats med den senaste teknologin för atomkrigföring när tre dominikansysstrar, en oktobermorgon 2002, klippte upp stängslet och tog sig in. De hamrade på delar till kärnvapenmissilens avfyrningsramp och målade kors med sitt eget blod. 66-åriga Ardeth Platte, 67-åriga Jackie Hudson och 54-åriga Carol Gilbert ville upprätthålla internationell lag och Guds vilja, och ställa sig i vägen för USA:s hotfulla utrikespolitik.

Samma dag som vi satte oss för att skriva den här inledningen såg vi domen: flera års fängelse för var och en av dem. Domare Blackburn beskrev nunnorna som »farligt oansvariga».

Första gången Pelle hörde talas om systrarna var när han tog igen sig efter en innebandymatch med medfångarna på Östragård. Att läsa om deras aktion utmanade honom att fördjupa sitt engagemang.

Sedan Annika lämnat Risleyfängelset i England reste hon till USA för att lära sig mer om ickevåldskamp. I Washington träffade hon Ardeth och Carol på ett motståndsläger, och tillsammans gjorde de en civil olydnadsaktion mot USA:s Irakpolitik. Lägerdeltagarna samtalade om sina liv och sitt fredsarbete, man utbytte erfarenheter och gav varandra stöd.

Vårt ickevåldsarbete har fört oss in i en världsvid gemenskap av människor som bekämpar missförhållanden med vänlighet och ömhet. Dessa vänliga rebeller är en brokig skara; förutom envisa nunnor finns där bland annat unga svenska djurvänner, beslutsamma vapenvägrare, kristna familjer som ger hemlösa tak över huvudet, medeltida helgon – och en originell profet från Nasaret.

Att engagera sig i ickevåldsmotstånd är ett sätt att reagera på världens orättvisor. Men det är också något som kan berika våra liv. Ett skäl till att vi skrivit den här boken är att vi vill inbjuda andra att upptäcka den känsla av mening som ickevåldsarbete kan ge.

Vad innebär det då att vara en vänlig rebell?

Till det *rebelliska* hör, enligt vår förståelse, att inte stå passiv inför förtryck. En rebell konfronterar orättfärdighet, också den orättfärdighet som de flesta andra stödjer. Också när engagemanget innebär risker.

En *vänlig* rebell försöker bli en snäll människa. Hon svartmålar inte sina motståndare utan bemödar sig att se till det goda i var och en. Likt Jesus möter hon både privilegierade och förtryckta med ömhet.

I vänliga rebellers gemenskap bryr man sig om varje varelse och ingriper mot det som förstör – ett sätt att leva som många ofrånkomligen kommer att beteckna som »farligt oansvarigt».

Några timmar innan domen föll reflekterade syster Carol över sitt liv och den tro som bär henne. Med en hänvisning till den helige Franciskus manade hon till fortsatt motstånd: »Predika alltid evangeliet, om nödvändigt använd ord.»

Den här boken, med dess många ord, är inte bara en inbjudan till dig som läsare att delta i ickevåldsarbete. Den är också vårt försök att gestalta det kristna evangeliet.